

Geachte redactie,

In de Stentor van zaterdag 22 oktober stond een verhaal van de hand van Jelle Boonstra over een in zijn ogen verbroken belofte aan Selma Wijnberg. Ik heb het artikel met stijgende verbazing gelezen.

Terwijl diverse vrijwilligers van de Stichting Judaica Zwolle druk bezig zijn om in samenwerking met de gemeente Zwolle een tentoonstelling rond de geschiedenis van Selma Wijnberg te realiseren, moet ik uit de Stentor vernemen dat de belofte aan mevrouw Wijnberg zou zijn verbroken.

In het artikel valt te lezen dat de burgemeester in 2010 aan mevrouw Wijnberg onder meer zou hebben beloofd dat er iets zou worden gedaan aan de nagedachtenis aan haar - een levende vrouw! - en die van de Zwolse Joden die de oorlog niet hebben overleefd. Het komt mij zeer onwaarschijnlijk voor dat deze belofte op deze manier zou zijn gedaan, omdat er al sinds 1995 in de Zwolse synagoge een monument is met de namen van de bijna vijfhonderd Joodse vermoorden. Inmiddels is daar bijgekomen het Rozenmonument voor het voormalige gebouw van het gymnasium Coleanum, dat herinnert aan de drie transporten van Joden uit Zwolle. Ook wordt inmiddels gerealiseerd een groeiend aantal Stolpersteine in het plaveisel voor de huizen waar Zwolse Joden gewoond hebben, voordat zij weggevoerd en vermoord werden.

Een ieder die de laatste vijftientig jaar in de buurt van voormalig hotel Wijnberg is geweest, zal beamen dat het gebouw door de staat van verwaarlozing door de diverse particuliere eigenaren en door de gribusachtige omgeving aan de achterkant van de IJsselhallen, geen waardige herinnering meer is aan de ooit bloeiende Joodse gemeenschap in Zwolle. Soms kan een idee goed bedoeld zijn, maar ongeschikt om ten uitvoer te brengen.

Het is zo veel passender om de geschiedenis van mevrouw Wijnberg weer te geven en te vertellen binnen de context van de tentoonstelling die wij al hebben op het voormalige vrouwenbalkon in de synagoge. Die ruimte is beperkt, maar we hebben toch kans gezien om een substantiële plek vrij te maken voor de geschiedenis van mevrouw Wijnberg. Het betekent wel dat er een selectie moet worden gemaakt en dat het verhaal toegankelijk en begrijpelijk moet zijn voor onder meer grote groepen jongeren en kinderen.

Gemeente Zwolle en onze vrijwilligers van de tentoonstellingscommissie werken goed samen om een expositie te maken die recht doet aan het verhaal van mevrouw Wijnberg, maar ook aan dat van andere Joodse inwoners van Zwolle. De opstand in en de ontsnapping uit Sobibor zijn uniek, de ontvangst in Zwolle na de oorlog is dat helaas niet.

Wij hechten aan een zorgvuldige voorbereiding om historische fouten, zoals gemaakt door uw verslaggever, te vermijden. Die zorgvuldigheid vergt tijd. En dat is toch echt iets anders dan het verbreken van een belofte. Overigens was uw verslaggever op de hoogte van alle hierboven genoemde feiten.

Met vriendelijke groet,

Wim Neevel
Voorzitter Stichting Judaica Zwolle